

12. Òun yóò fí orí àwọn èṣẹ̀ẹ̀ yín jì yín, yóò sì fí yín sínú un àwọn ogbà-idèra (alijanna) tí àwọn odò n sà nì isàlẹ̀ wọn, àti àwọn ibùgbé tí wọn dára nínú un àwọn ogbà-idèra (alijanna) tí yóò máa wà láéláé. Iyẹn ni àṣeyọ́rí tí ó tóbi.

13. Àti nńkan mǐràn tí ẹ fẹ̀ràn-an rẹ; (iyẹn ni) àrànṣe látí ọ̀dọ̀ Allaahu àti isẹgun tí ó sún mọ; kí ó sì fún àwọn olùgba (Allaahu) gbọ níròò idùnnú.

14. Èyin tí ẹ gba (Allaahu) gbọ, ẹ jẹ olùrànlowọ́ fún Allaahu gégé bí Hiisaa ọmọ Maryamu ti sọ fún àwọn ọmọlẹyìn-in rẹ pé: Taani yóò ràn mí lowọ́ ní ojú ọ̀nàa Allaahu? Àwọn ọmọ-lẹyìn-in rẹ wí pé: Awa ni olùrànlowọ́ (fún èsin-in) Allaahu. Àwọn kan nínú un àwọn ọmọ Israa'iilu gbàgbọ́, àwọn kan sì sàìgbàgbọ́; nígbà náà, Àwá fún àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ ni agbára látí bori ọ́táa wọn, wọn sì di olùborí ọ́tá.

SUURATUL JUMUHATI (62)

Ó sọ kalẹ ní Madinah.

Aáyàa rẹ jẹ mọkànláá (11).

Ní orúkọ Allaahu, Ọlọpọ́ àánú, Aláánú jùlọ.

1. (Gbogbo) nńkan tí ó wà ní àwọn sánmọ àti èyí tí ó wà ní ilẹ̀ ní wọn n sẹ àfòmọ́ fún Allaahu, (Òun ni) Ọba, Èni Mímọ́, Abiyi jùlọ, Ọjògbón jùlọ.

2. Òun ni Èni tí O gbé ọ̀jísẹ̀ kan òde láàrin àwọn tí kò mọ̀ọ̀kọ-mọ̀ọ̀kà, tí ó sì n ka àwọn àmii Rẹ́ fún wọn, tí ó sì n fọ́ wọn mọ́ (kúrò nínú un iwà buburú), tí ó sì n kọ́ wọn ní Ìwé-Mímọ́ àti ogbón ijìnlẹ̀, bí ó tilẹ̀ jẹ pé ni isiwájú, wọn ti wà nínú un isìnà tí ó fojú hàn kedere.

3. Àti àwọn mǐràn nínú un wọn tí wọn kò i tii dà pọ́ mọ́ wọn. Àti pé Òun ni Abiyi jùlọ, Ọjògbón jùlọ.

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ

مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ۖ فَعَامَنَّا طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

سورة الجمعة

مدنية وآياتها احدى عشرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾